

عنوان مقاله:

کفایت افشای معاملات با اشخاص وابسته

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات تجربی حسابداری مالی، دوره 11، شماره 37 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

صابر شعری - استادیار گروه حسابداری دانشگاه علامه طباطبائی

الهام حمیدی - دانشجوی دکتری حسابداری دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

در رسوایی های مالی شرکتها، یکی از موضوعاتی که همواره مرکز توجه و نگرانی بوده است، معاملات با اشخاص وابسته می باشد این نگرانی ها در پی ورشکستگی شرکتهای مشهوری مثل انرون و آدلفیا افزایش یافته است یکی از عوامل سقوط این شرکتها به استفاده هدفمند از معاملات با اشخاص وابسته و عدم افشای آنها در صورتهای مالی یا کافی نبودن افشای آنها مربوط می شود در این مقاله کفایت افشای معاملات با اشخاص وابسته با استفاده از چک لیست افشای تهیه شده طبق استاندارد حسابداری شماره 12 ایران بررسی شده است. نمونه مورد بررسی، شامل شرکتهایی پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در سالهای 1385 تا 1389 می باشد. در این مقاله 14 مورد افشا مطابق استاندارد حسابداری 12 ایران تعیین و به دو دسته کلی تقسیم شده است از موارد افشا 5 مورد در گروه افشای عمومی و 9 مورد در گروه سایر موارد افشا قرار داده شده است سپس با محاسبه میانگین افشا و در نظر گرفتن سطح افشای 50 درصد نتیجه بررسی نشان میدهد که شرکتها به طور میانگین 46 درصد از موارد افشای عمومی و 58 درصد تا 62 درصد از سایر موارد افشا را گزارش کرده اند. در ادامه میزان افشای هریک از 14 مورد افشا، بررسی گردید و مشخص شد الزامات مندرج در استاندارد حسابداری 12 ایران به طور کامل توسط شرکتها گزارش نمی شود.

کلمات کلیدی:

معاملات با اشخاص وابسته، کفایت افشا، راهبری شرکتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/602074>

